

Sygn. akt: I C 1052/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 maja 2018 roku

Sąd Rejonowy w Człuchowie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Robert Wysocki
Protokolant:	sekretarz sądowy Paulina Barwińska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 maja 2018 roku w C.

sprawy z powództwa **Krajowego Ośrodka (...) w W.**

przeciwko R. K., J. G.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 1052/17 upr.

UZASADNIENIE

Powódka Agencja Nieruchomości Rolnych w W., wniosła o zasądzenie solidarnie od pozwanych R. K. i J. K. kwoty 702,65 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i kosztami procesu.

W uzasadnieniu podała, że pozwani w dniu 16 sierpnia 1999 roku zawarli z powódką umowę sprzedaży lokalu mieszkalnego w formie aktu notarialnego rep. A nr (...) przed notariuszem M. G. w M.. Część ceny sprzedaży pozwani zapłacili, zaś reszta ceny sprzedaży została rozłożona na 19 rat półrocznych ustalonych na kwotę po 200 zł wraz z oprocentowaniem płatnych odpowiednio do dnia 30 czerwca i do dnia 30 grudnia każdego roku, poczynając od dnia 30 czerwca 2000 roku.

Pozwani nie uregulowali swojego zobowiązania. W dniu 8 września 2010 roku Sąd Rejonowy w Człuchowie postanowieniem nadał klauzulę wykonalności ww. aktowi notarialnemu. Pozwani nie uregulowali kwoty 702,65 zł tytułem naliczonych odsetek ustawowych za opóźnienie w płatności rat, które to odsetki nie zostały objęte w/w postanowieniem Sądu.

Powódka pismami z dnia 9 czerwca 2016 roku wezwała pozwanych do zapłaty należności, którzy nie dokonali dobrowolnej wpłaty.

Pozwana J. K. na rozprawie w dniu 17 kwietnia 2018 roku podniosła zarzut przedawnienia roszczenia.

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwani w dniu 16 sierpnia 1999 roku zawarli z powódką umowę sprzedaży lokalu mieszkalnego w formie aktu notarialnego rep. A nr (...) przed notariuszem M. G. w M.. Część ceny sprzedaży pozwani zapłacili, zaś reszta ceny sprzedaży została rozłożona na 19 rat półrocznych ustalonych na kwotę po 200 zł wraz z oprocentowaniem płatnych

odpowiednio do dnia 30 czerwca i do dnia 30 grudnia każdego roku, poczynając od dnia 30 czerwca 2000 roku. Pozwani nie uregulowali swojego zobowiązania.

bezsporne, dowód: akt notarialny z dnia 16 sierpnia 1999 roku, rep. A nr (...), k.11-13, rozliczenie umowy na dzień 3 sierpnia 2017 roku, k. 9-10

W dniu 8 września 2010 roku Sąd Rejonowy w Człuchowie w sprawie I Co (...) postanowieniem nadał klauzulę wykonalności ww. aktowi notarialnemu.

bezsporne, dowód: postanowienie z dnia 8/09/2010 r. w sprawie I Co (...), k.19-21v

W związku, iż pozwani nie uregulowali kwoty 702,65 zł tytułem naliczonych odsetek ustawowych za opóźnienie w płatności rat, które to odsetki nie zostały objęte w/w postanowieniem Sądu, powódka pismami z dnia 9 czerwca 2016 roku wezwała pozwanych do zapłaty należności, którzy pomimo to nie dokonali dobrowolnej wpłaty.

dowód: wezwania do zapłaty z dnia 9 czerwca 2016 roku, k. 14-17

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Faktem niekwestionowanym jest okoliczność, że pozwani pozostawali w stosunku zobowiązaniowym z (...) w W.

Pozwana w niniejszym postępowaniu podniosła zarzut przedawnienia roszczenia.

W ocenie Sądu strona pozwana podnosząc zarzut przedawnienia skutecznie uchyliła się od obowiązku zaspokojenia zobowiązania, nawet przy założeniu, że takowe faktycznie istnieje. Powódka nie wskazała żadnych okoliczności, które mogłyby świadczyć, że roszczenie nie uległo przedawnieniu. Nie dołączono do pozwu żadnych dokumentów na tę okoliczność, pomimo zobowiązania strony powodowej do złożenia pisma przygotowawczego w którym miała ustosunkować się do podniesionego przez stronę pozwaną zarzutu przedawnienia roszczenia.

Wskazać należy, iż w myśl ogólnej zasady wyrażonej w art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zgodnie z procedurą cywilną nie do Sądu należy zarządzanie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie. Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności spornych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawiania dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.) a ciężar udowodnienia faktów mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy spoczywa na tej stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne.

Roszczenie wierzyciela wobec pozwanych, w przedmiotowej sprawie składa się z dwóch składników. Jednego, określanego jak roszczenia główne, którego ogólny termin przedawnienia wynosi 10 lat i drugiego określanego jako roszczenia uboczne, a stanowiące odsetki od nieterminowej spłaty należności głównej, których ogólny termin przedawnienia wynosi 3 lat. Potwierdzeniem tego jest dyspozycja przepisu artykułu 118 k.c., która stanowi, że jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Dodatkowo należy zwrócić uwagę na treść artykułu 125 k.c., która brzmi, że roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu lub innego organu powołanego do rozpoznawania spraw danego rodzaju albo orzeczeniem sądu polubownego, jak również roszczenie stwierdzone ugodą zawartą przed sądem albo przed sądem polubownym albo ugodą zawartą przed mediatorem i zatwierdzoną przez sąd, przedawnia się z upływem lat dziesięciu, chociażby termin przedawnienia roszczeń tego rodzaju był krótszy. Jeżeli stwierdzone w ten sposób roszczenie obejmuje świadczenia okresowe, roszczenie o świadczenia okresowe należne w przyszłości ulega przedawnieniu trzyletniemu.

Powódka dochodzi zapłaty kwoty 702,65 zł z tytułu należnych skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie w terminie płatności, określonych przez powódkę jako historyczne, które nie zostały objęte postanowieniem Sądu Rejonowego w Czuchowie o nadaniu tytułu wykonalności aktowi notarialnemu z dnia 16 sierpnia 1999 roku w sprawie I Co (...).

Jeżeli chodzi o przedawnienie roszczeń o świadczenia okresowe, a takimi bez wątpienia są nieskapitalizowane odsetki, to ich termin jest wyznaczany kolejnymi wymagalnymi dniami w których to należne odsetki narastają od sumy dłużnej. Jak już zostało wyżej podkreślone, że nieusprawiedliwiona bierność wierzyciela, trwająca przez dłuższy czas, nie może rodzić negatywnych skutków wobec dłużnika i nie może tworzyć negatywnych konsekwencji wobec dłużnika z uwagi na jego ciągły stan niepewności. W przedmiotowej sprawie roszczenie o świadczenie główne nie uległo przedawnieniu. Powodem takiego stanu jest podjęcie czynności zmierzających bezpośrednio do egzekucji należnego świadczenia. Taką czynnością jest bez wątpienia wnioski o nadanie klauzuli wykonalności przeciwko pozwanemu, a następnie wnioski wierzyciela o wszczęcie egzekucji. Natomiast przepis artykułu 123 k.c. stanowi, że bieg przedawnienia przerywa się: przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia; przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje, przez wszczęcie mediacji. W judykaturze przyjmuje się, że jako przykład czynności procesowych, przerywających bieg przedawnienia, wskazuje się m.in. złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności sądowemu lub pozasądowemu tytułowi egzekucyjnemu (wyrok SN z dnia 17 grudnia 2004r., II CK 276/04, Lex nr 284135). Skoro więc wierzyciel zwrócił się z takim wnioskiem do Sądu Rejonowego, to termin przedawnienia uległ przerwaniu z dniem złożenia wniosku o nadanie klauzuli wykonalności i z datą wydania orzeczenia zaczął biec na nowo. Tak stanowi przepis artykułu 124 k.c. który brzmi, że po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo. W razie przerwania przedawnienia przez czynność w postępowaniu przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym albo przez wszczęcie mediacji, przedawnienie nie biegnie na nowo, dopóki postępowanie to nie zostanie zakończone. Z tego też względu należało powództwo oddalić, gdyż odsetki uległy przedawnieniu wobec upływu 3-letniego terminu od chwili powstania wymagalności roszczeń odsetkowych od chwili zakończenia postępowania w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności aktowi notarialnemu z dnia 16 sierpnia 1999 roku.

Początkiem biegu terminu przedawnienia jest chwila wymagalności roszczenia. W przedmiotowej sprawie brak jest bliższych danych wskazujących, kiedy wiarygodność dochodzona przedmiotowym powództwem stała się wymagalna. Wobec powyższego przyjęć należy, iż skoro powódka nie wykazała żadnej daty wymagalności roszczenia, uległo ono przedawnieniu zgodnie z oświadczeniem strony pozwanej w tym zakresie. W tym miejscu podkreślić należy, że okoliczności faktyczne, wskazujące na termin wymagalności kwoty kapitału, zwłaszcza wobec podniesionego zarzutu przedawnienia winna wykazać powódka, jeżeli w jej ocenie zarzut ten byłby niezasadny. Powódka winna załączyć do pozwu bądź do dalszych pism procesowych odpowiednie dokumenty, w świetle których Sąd mógłby ustalić precyzyjnie termin wymagalności roszczenia i ocenić podniesiony zarzut przedawnienia, jeżeli powódka chciałaby wywodzić korzystne dla siebie skutki prawne z twierdzenia, że roszczenie nie uległo przedawnieniu. Powódka nie uczyniła jednak zadość powyższemu, w szczególności nie przedstawiła jakichkolwiek dokumentów pozwalających na identyfikację zadłużenia pozwanej - wskazujących na wysokość zadłużenia/zobowiązania oraz terminów jego powstania, postawienia w stan wymagalności całego zobowiązania itp. W związku z powyższym, biorąc pod uwagę dokumenty znajdujące się w aktach sprawy, należało uznać, że roszczenie uległo przedawnieniu. Sąd zobligowany był bowiem do oceny podniesionego zarzutu, w świetle dowodów z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, a ich treść jest niewystarczająca do obalenia zgłoszonego przez stronę pozwaną zarzutu.

Przedawnienie jest instytucją prawa bezwzględnie obowiązującego (*ius cogens*) i regulujące je przepisy nie mogą być uchylone lub zmienione wolą stron – zgodnie z treścią przepisu art. 119 kc, terminy przedawnienia nie mogą być skracane ani przedłużane przez czynność prawną.

Należy zauważyć, iż zgodnie z treścią przepisu art. 117 § 2 kc sam upływ terminu przedawnienia nie wywołuje skutku przedawnienia, lecz powoduje powstanie po stronie tego, przeciw komu przysługuje roszczenie, uprawnienia do uchylenia się od jego zaspokojenia. Dotyczy to nie tylko roszczenia głównego, ale i odsetek za opóźnienie (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 10.11.1995r., III CZP 156/95). Ten przeciwko komu roszczenie przysługuje, zachowuje pełną swobodę korzystania z przedawnienia, chyba że po upływie terminu przedawnienia, zrzeka się tego zarzutu. Pozwani w niniejszej sprawie nie zrzekli się korzystania z zarzutu przedawnienia.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, iż strona pozwana skutecznie podniosła zarzut przedawnienia roszczenia powódki.

Skorzystanie przez stronę pozwaną z przysługującego jej prawa i uchylenie się od zaspokojenia roszczenia obliguje Sąd do oddalenia żądania pozwu obejmującego przedawnione roszczenie.

W tym stanie, na podstawie powołanych przepisów, Sąd powództwo oddalił.

Wszystkie dotychczasowe koszty postępowania poniesione zostały przez stronę przegrywającą, dlatego wobec braku wniosku pozwanego w tym zakresie o kosztach nie orzekano w dalszym zakresie.